

דף מב.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רמז סעיף ז

ז. ח. ראובן שאמר לשמעון קונם בית זה שאתה נכנס, ומת ראובן או מכרו לאחר, אסור שמעון ליכנס בו, שהאוסר דבר שהוא שלו על חבירו אע"פ שיצא מרשותו הרי הוא באיסורו עומד^מ. אבל אם אמר קונם לביתי שאתה נכנס, במכרו או נתנו מותר כי אין זה ביתו.

הגה: קהל שנדרו שכל מה שיגבו יהיה לצורך בנין בית הכנסת ובנין בית המדרש, יתנו מחצית לזה ומחצית לזה^ב אע"פ שלא גבו דבר שיספיק לאחד מהם.

הגה: השביע את בנו או את חבירו שלא ילוח מעותיו לאחרים אם לא ברשות ראובן ושמעון ומת אחד מהם, מותר להלוות ברשות השני שנשאר, דכל מקום שאמר פלוני ופלוני משמע אפי' אחד מהם^ב עד שיפרש שניהם ביחד.

הגה: מי שנשבע לאשה המשודכת לו שלא ישא אשה עליה, וקודם שכנסה נפלה לו יבמה מותר ליבמה, דלשון עליה אין זה במשמע אלא בנשאה תחילה, ולא יכנוס המשודכת אלא א"כ יתירו לו שבועתו^ע.

יו"ד סימן רכג סעיף ב

ב. האומר לבנו הרי אתה אסור בהנאתי או שנשבע שלא יהנה בו, אם

מ. מנדרים מ"ז ע"א, ואפי' לא אמר בחיי ובמותי כדעת הר"ן והרמב"ם. ודוקא כשהתחיל האיסור בעודנו ברשותו, אבל אם אמר קונם לכשיצא מרשותי אינו יכול לאסרו. כ"כ הב"ח ופשוט הוא. ש"ך ס"ק י"ט.

ג. עיין בסי' רכ"ח סעיף מ"ט.

ס. כ"י בסי' רכ"ח בשם תשובת הרשב"א, וכתב הש"ך לפ"ז לאו דוקא מת אחד מהם דה"ה שניהם חיים יכול לעשות ברשות אחד מהם.

ע. כתב הש"ך דמותר לישא המשודכת רק שלא ישא אחרת עליה בלי שיתירו לו שבועתו. ש"ך ס"ק כ"ג.

מת האב יירשנו פ. אבל אסר עליו הנאתו ופירש בין בחיי בין במותי,
במת ג"כ לא יירשנו.

הגה: ועיין בסי' רט"ז.

דף מב:

יו"ד סימן רכא סעיף ה
עיין לעיל דף מא: עין משפט ב

עין משפט ד.

פ. ממשנה בב"ק דף ק"ח ע"ב, ורמב"ם פ"ה מגדרים הלכה ו'.